

modtagne med Paaffjønneise, ligesom han ogsaa for Kompositionen af en Kantate i 1885 er bleven hædret med Fortjenstmedaillen i Guld. Biskop Engelstoft har varmt anbefalet ham som en dygtig Organist, der paa aandfuld Maade forstaar at lede Kirkesangen, og som Komponist har indlagt sig særlig Fortjeneste af Kirkemusiken, navnlig ved en omfattende Samling af Præludier, ligesom han iøvrigt paa mange Maader har virket for det musikalske Livs Fremme. Ligeledes har Professor Dr. phil. S. P. Hartmann meddelt ham et Vidnesbyrd, hvori han med megen Anerkjendelse udtaler sig om hans Kompositioner. Det skal endnu tilføies, at Hr. Sastrau ikke har Udset til Pension ved sin Fratræden fra sin nuværende Stilling.

3. Enken efter afdøde Sognepræst for Biskend og Aunso Menigheder S. C. Rast, Elisabeth, født Høyer 400 Kr.

Hvad der bevæger Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet til at foreslaa Enkefru Rast til en aarlig Understøttelse, er dels Hensynet til, at hendes afdøde Mand var en Broder til den berømte Sprogforsker Rasmus Rast, dels og navnlig den Omstændighed, at Sognepræst Rast til det store kongelige Bibliothek har skænket den overordentlig værdifulde Samling af Bøger og Manuskripter, som han havde arvet efter sin Broder, der efterlod ham alt, hvad han ikke allerede selv havde skænket til det Offentlige. Sognepræst Rast modtog intet Vederlag i denne Anledning, skjøndt han i den største Del af sit Liv levede i et mindre Kald og Intet kunde efterlade sin Enke. Denne er nu 70 Aar gammel og hendes Pension er, især under de nuværende Tidsforhold, utilstrækkelig til hendes Underhold, hvorfor hun har henvendt sig om Hjælp til bemeldte Ministerium. Hun er paa det Bedste anbefalet af Amtmand Wille og fhv. Præst C. L. Jensen, som efter personligt Kendskab bevidne hendes Trang og personlige Hæderlighed. Efter hvad der i disse Vidnesbyrd yderligere udtales, har Sognepræst Rast været en Mand med videnskabelig Sands og Dygtighed og en nidkjær og samvittighedsfuld Præst, og det synes særlig at burde komme i Betragtning, at der imellem ham og hans berømte Broder bestod det inderligste Venstabsforhold, som viste sig i, at Rasmus Rast med store Opofrelser hjalp sin yngre Broder til at studere og stedse omfattede ham med faderlig Omhu. Man sees derfor ikke rettere, end at Enkefru Rast har Krav paa at komme i Betragtning som værdig til Understøttelse fra det Offentliges Side.

4. Enken efter Museumsinspektør Justitsraad Strunk 300 Kr.

Efterat der ved Lov af 1ste Marts d. A. var bevilget en ekstraordinær Pension af 3000 Kr. aarlig til fhv. Museumsinspektør Strunk, afgik han ved Døden den 7. s. M. De samme Omstændigheder, der gave Anledning til at udvirke en ekstraordinær Pension for Justitsraad Strunk, tale nu for at tilstaa hans Enke en Understøttelse, da hendes Pension kun andrager 275 Kr. aarlig.

5. Til fhv. Portner ved Prinsens Palæ S. P. Madsen 300 Kr.

Den Paagældende har siden 1869 fungeret som Natvægter, senere som Portner ved Prindsens Palæ og stedse med Trofast og Paalidelighed opfyldt sine Pligter. Da hans Helbred er blevet svækket, rimeligvis ved Opholdet i den mangelfulde og usunde Tjenestebolig i Palæet, har han maattet tage sin Afsted som Portner fra 1. Mai 1888. Han fungerer nu som Opsynsbetjent ved Musæerne, saa vidt som hans Helbred tillader ham det, men da hans Indtægter derved kun ere ubetydelige, forekommer det Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet billigt, at der i Overensstemmelse med Museumsdirektør Justitsraad Herbjørgs Indstilling tilstaaes ham en aarlig Understøttelse som Pension efter hans tidligere Tjeneste.

6. Til Enken efter Assistent i Kongerigets Arkiv C. C. Secher 200 Kr.

Arkivassistent Secher, som afgik ved Døden den 29. Juni d. A., havde siden 1850 været ansat i de kongelige Arkiver. I sin Tid udfølede han en ikke ubetydelig literær Virksomhed i historisk Retning, og han oppebar i en længere Aarrække indtil sin Død en aarlig Understøttelse paa 400 Kr. af de til videnskabelige Formaaels Fremme givne Bevillinger. Da hans Enke ikke har nogen Pension og kun meget ringe Subsistensmidler iøvrigt, vil hun være udfat for at lide Nød, naar der ikke gives hende en Understøttelse af Staten, og en saadan har hun formentlig ogsaa Krav paa i Betragtning af hendes afdøde Mand's lange Tjenestetid og literære Virksomhed.